

Melroy - Blokken aan mijn Been

(Verse 1)

Is er licht aan het eind van de tunnel

Is het warm als je danst in de middel

Sta in vuur en vlam

Door alles wat danst

Want alles dat danst vannacht

De liefde werd gebracht, De liefde werd geschonken

Maar als ik het verlaat, Beland ik in het donker

Me lichaam zo zwaar, Me Spieren zijn gekrompen

Is het mentaal, Na de zon komt er donder

Gaat het om liefde

Opzoek naar vertrouwen

Een duik in het diepe

Van wie mag ik houden

(Hook)

Helemaal alleen, Met blokken aan mijn been

Ik wil vliegen naar de sterren, Maar toch zink ik in de zee

De Beloftes zijn gebroken, En me vragen zijn gemeend

Ja Wie komt mij hier redden, Voordat iedereen mij vergeet

2x

(Verse 2)

Als het zwaar wordt, Neem ik een noodstop

Ik verga niet, Maar ben doodop

Roept het noodloot, Wanneer ik ontspoor

Van deze trein, Geen bedenktijd

En ik kan het niet aan, Maar ik zet het niet uit

En ik weet niet wat ik voel, Maar ik voel het altijd
Ik blijf afdwalen, Steeds lager
De blokken worden steeds zwaarder
Ik moet diepgraven, Ik wil ontwaken
Uit deze droom, Het blijft doorgaan
Een achtbaan, Twee keer knippen, Moet Link afslaan
Maar rechts was toch echt de uitgang
Nu is het te laat
Helemaal alleen, Ja Wie geeft mij raad
zijn ze het vergeten, De verantwoording die ik draag
Niet helemaal alleen, Want de blokken zijn daar

(Hook)

Helemaal alleen, Met blokken aan mijn been
Ik wil vliegen naar de sterren, Maar toch zink ik in de zee
De Beloftes zijn gebroken, En me vragen zijn gemeend
Ja Wie komt mij hier redden, Voordat iedereen mij vergeet

2x